

munale Love, der er vedtagne fra 1867—68 til Dato, ophæves, havde man virkelig et rask lille Lovforslag, et Lovforslag, der lige saa lidt som det foreliggende vilde kunne gaa igennem i dette Ting, men hvorom man kunde sige, at her havde man givet det, som det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) talte om, det eneste virkelig ægte og uforfalskede kommunale Selvstyre, og dermed var Sagen klar.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Men i Anledning af, at den højtærede Indenrigsminister i Gaar Aftes nede i det andet Ting talte meget nedsettende om det i Mandags afholdte Børsmøde og betegnede det som et Skuespil — jeg tror endogsaa, han talte om det som et velordnet Skuespil —, vil jeg gerne spørge: Ja, hvorledes forløber den Slags Møder, naar de ikke er velordnede? Det er i Virkeligheden ganske utilbørligt at kalde Folk sammen til Møde og ikke have Dagsorden, og hvad der ellers hører til Mødets Forløb, fastslaaet i Forvejen. Den ærede Minister kan være overbevist om, at bag de delegerede, som der mødte som Repræsentanter for store Erhvervsorganisationer, staar der mange af Ministeriets Tilhængere, mange radikale Mennesker rundt omkring i Landet, som ikke under nogen Omstændigheder vil gaa med til dette Lovforslag. Det kunde ogsaa være, at hvis Ministeren havde Lejlighed til at undersøge de stemmegivende — jeg taler ikke alene om dem, de repræsenterede —, vilde han finde, at der ogsaa blandt dem fandtes Folk, som hører til Ministerens Parti. Og hvordan laves saadant noget? Naar vi hører om de Radikales Landsmøder ude omkring, ja, saa er Møderne ogsaa lagte til Rette i Forvejen. Og en Ting morer det mig altid at se: der holdes ikke et eneste radikalt Landsmøde i nogen lille By, uden at der i den Anledning er forskellige gode Medborgere, som man ellers ikke kender noget til, som i Regeringens Organer bliver omtalt som „landskendte“. Det vil jeg bede de Herrer lægge Mærke til: hver Gang der i en lille By ude omkring i Landet holdes et radikalt Landsmøde, er der skikkelige Folk, Købmand N. N., Skræddermester den og den og Urmager den og den, som i Dagens Anledning bliver udnævnt til „den landskendte Urmager“ den og den, „den landskendte Købmand“ o.s.v. Ja, det er ordnet godt, og det skal det ogsaa være. Derfor maa den højtærede Indenrigsminister ikke undre sig saa meget over, at Børsmødet ogsaa var nogenlunde velordnet.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget, saa-

ledes som det er vedtaget af Folketinget, kun formelt foreligger. Det, som særlig vil blive behandlet i det Udvalg, som bliver nedsat, er det af Venstre stillede Forslag og saa den af Højre, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) i Folketinget angivne Vej; og jeg mener, det er paa Basis deraf, at der vil fremstaa et Forslag, som jeg haaber vil blive saa tilfredsstillende som muligt; og det er Arbejdet paa at fremkalde et saadant Forslag, som mine Meningsfæller og jeg meget gerne vil være med til.

Lewinsky: Naar man ser paa, hvorledes vort Landbrug, Landets bærende Erhverv, maa siges at have glimrende Forhold at arbejde under, og naar man endvidere lægger Mærke til de Udtalelser, der faldt paa det omtalte store Børsmøde om de glimrende Erhvervsforhold, der er til Stede herhjemme, saa er det i Grunden beklageligt, at en Lovgivning som det foreliggende Lovforslag skal vise sig at være nødvendig, og det tyder i alt Fald ikke i særlig Grad hen paa, at man fra Erhvervslivets Indehavere eller fra Landbrugets er gaaet den Vej, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) omtalte, at man har ydet Lønforhøjelser rundt omkring i en meget udstrakt Grad. Thi hvis dette havde fundet Sted, hvis disse blomstrende Erhverv i Virkeligheden havde ladet Udbyttet flyde nedad, komme ned til den store arbejdende Klasse, saa vilde jo neppe den Nødstilstand, som jo dog fra alle Sider erkendes at være til Stede, i Virkeligheden være til Stede. At denne Nødstilstand findes, og at den kræver ekstraordinære Foranstaltninger fra Lovgivningsmagtens Side, har man jo erkendt allerede gennem adskillige af de Lovforslag, der er blevet eenstemmigt vedtaget heroppe saavel som i det andet Ting. Jeg tænker her paa de forskellige Tilskud til de kommunale Hjæpekasser, der ligesom Udvildelsen af Bestemmelsen om Enkerne har vist, at man fra alle Sider erkender, at der er Nødstilstand til Stede her i Landet, og at denne Nødstilstand breder sig, trænger længere og dybere ned og kræver stadig nye og større Skridt fra Lovgivningsmagtens Side, for at den tilstedeværende Nød i nogen Grad kan afhjælpes.

Det Lovforslag, som her i Dag foreligger til Behandling, gaar jo ud paa gennem Kommunalbestyrelserne at træffe en Række Foranstaltninger til Hjælp for dem, der lider Nød, og stille Kommunalbestyrelserne frit i Retning af, hvilke Veje de